

Så tittar på såndelebätt fansen

<https://arbetet.se/2022/05/10/sveriges-medlemskap-i-nato-paminner-om-en-after-work-for-fansen/>

Sveriges debatt om Nato på inner om en After Work för fansen

Arbetet. Jonas Sjöstedt. Den 10 maj 2022

Den pågående Natoprocessen är i bästa fall en firmafest för intresseklubben, i sämsta fall en politisk fråga som är uppgjord på förhand, skriver Jonas Sjöstedt.

- [Jonas Sjöstedt](#)

Publicerad
igår 06.51

Jonas Sjöstedt om Sveriges Natoprocess där bland annat statsminister Magdalena Andersson (S) och Moderaternas partiledare Ulf Kristersson besökte Natoövning i Norge. Bild: Charlotte Brunzell & Anders Wiklund/TT

KOMMENTAR. Vilken fest de har haft, de svenska Nato-anhängarna. I veckor har argumenten för Nato dominerat i tv, tidningar och på sociala medier. Under hela föreställningen har de kunnat festa vidare i trygg förvisning om att det hela egentligen är klart och planerat från de som har den verkliga makten.

Nu ska 200 år av alliansfrihet på sophögen och Sverige ska gå med i Nato.

I media har få motfrågor ställts, och när experterna ska reda ut vad det handlar om hos SVT så råkar nästan alla vara Natoanhängare. I svensk public service kallas Nato en försvarsallians, på Natos egen hemsida säger man som det är, det är en politisk och militär allians.

När motargumenten och eftertanken ges liten plats är det lätt att argumentera. De olika argumenten behöver inte ens hålla ihop.

Vi måste in i Nato, först då får vi skydd om vi blir anfallna enligt Nato-stadgans femte artikel, heter det ena stunden. Nästa stund avfärdas argument om att vi skulle kunna dras in i krig för Erdoğan Turkiet eller ett USA som styrs av en återvald Trump.

Den som påpekar inkonsekvensen är en tråkmåns, eller en Putinist om sakargumenten har tagit slut.

Vi måste in under USA:s kärnvapenparaply utropas det ena stunden. Vi kan fortsätta arbeta för nedrustning av kärnvapen sägs minuten efter. Men i FN har Sverige redan backat undan inför USA:s påtryckningar när frågan om kärnvapenförbud var uppe, Natoanpassning pågår.

Jonas Sjöstedt

Det finns inget som tvingar oss att ha kärnvapen stationerade här i fredstid, påpekas det helt korrekt. Men i krigstid då, är det inte det som är det viktiga om vi inte själva vill bli måltavla för

kärnvapenattacker? Och hur vet vi vad amerikanska och franska fartyg har ombord när de lägger till i våra hamnar?

Med lysande ögon har ett antal självutnämnda militära experter spekulerat på sociala medier om att ryssen kommer att anfälla Gotland inom kort. Samtidigt är Rysslands överfall på Ukraina ett militärt fiasko för landet och nästan alla Rysslands tillgängliga styrkor har kört fast i Donbas.

Efter kriget väntar sannolikt ett svagare Ryssland, militärt, ekonomiskt och politiskt. Men myten om Rysslands oändliga militära kapacitet har passat såväl Putin som Natoanhängarna väl i denna tid.

Den som påpekar att ett Natomedlemskap innebär att hoten, spänningen och upprustningen sannolikt kommer att öka i vårt närområde har avvisats bryskt med argumentet att Putins agerande inte ska få avgöra om vi går med i Nato.

I nästa ögonblick får vi veta att vi inte kan ha någon folkomröstning därför att Putins hot och propaganda skulle kunna påverka den.

I själva verket fungerar alliansfriheten väl, vi kan och ska stödja det kämpande Ukraina på alla vis. Ändå framställs Natovurmande som synonymt med att stödja Ukraina. Samtidigt kan samma Natoanhängare avfärda kraven på importstopp för rysk olja och gas, något som verkligen skulle sätta press på Ryssland.

Jonas Sjöstedt

Ett Natomedlemskap ger politiska lojaliteter. Alliansfriheten har varit grunden för en självständig och aktiv utrikespolitik som nu stegvis avvecklas. Men vi kan visst kritisera Turkiets terror mot kurder eller USA:s felsteg säger Natoanhängare som aldrig själva gör just det.

För många av Natoanhängarna är det ett av målen: inget mer gnäll om USA:s övergrepp eller krig i länder som Irak.

På söndag kan det vara klart. Då ska den påbjudna debatten inom socialdemokratin vara avslutad. Samtidigt som den har pågått har

regeringen rest runt till olika Natoländer för att diskutera hur det blir när vi går med.

Egentligen är allt redan klart. Natofrågan kan klaras undan före valet som socialdemokraterna vill. Den kan klaras undan medan opinionen ännu är starkt för ett medlemskap under intryck av kriget i Ukraina.

Väljarna har inte haft en chans. Det blir ingen folkomröstning och ingen valfråga. Det fattar folk, då blir det heller inga studiecirkelar, debatter eller annan folkbildning. Det spelar ingen roll vad vi tycker, vi får ändå inte avgöra frågan.

Jag har ibland deltagit i politiska möten där allt är uppgjort på förhand. Mötet med dess diskussion är en formalitet, en sorts skendemokrati. I praktiken har de som har makten snackat ihop sig i förväg. De som verkligen avgör frågan behöver inte ens delta i diskussionen.

Jag får samma känsla av den svenska Natoprocessen. Det har ett pris att inte ge utrymme för en verklig demokratisk process. Det har ett pris att inte ge tid för noggrann analys och att väga verkliga argument mot varandra när man tar ett avgörande beslut.

Natoanhängarna verkar inte bry sig i sitt rus. Det har varit en härlig fest. Drink före maten, snaps till sillen, öl eller vin till varmrätten och en konjak till kaffet. Shotsbricka någon?

Nu vacklar de hem i gryningen och kan vara nöjda, allt har gått så enkelt. Men i morgon väntar en annan dag och sannolikt en rungande baksmälla när alla de förenklade argumenten ska möta verkligheten.